

”Jeg har meget fokus på, hvad der giver mening for den person, der har brug for min hjælp”

STOF NR. 40 / EFTERÅR 2021

Lene O'Reilly

*– sygeplejerske i Psykiatrisk Gadeplansteam
ved Psykiatrisk Center Amager*

AF KARINA LUISE ANDERSEN

FOTO: DANIEL HJORTH

Karina Luise Andersen er
cand. mag. og redaktør på STOF

ILDSJÆLENE

'Ildsælene' er en artikelserie, hvor der i hvert nummer af STOF vil være et portræt af en medarbejder, der brænder helt særligt igennem i sit arbejde på rusmiddelfeltet. Hvis du kunne tænke dig at nominere en kollega til at blive portrætteret i serien, er du velkommen til at skrive en mail til stof@crf.au.dk, hvor du beskriver din kollegas navn, job og kontaktinformation samt et par linjers motivation om, hvorfor netop denne kollega bør portrætteres som en ildsjæl i STOF.

#VI ER
MERE
VÆRD

Foto: Daniel Hjorth

I 26 år har Lene O'Reilly arbejdet som sygeplejerske i psykiatrien og arbejder p.t. i Psykiatrisk Gadeplansteam ved Psykiatrisk Center Amager. Hendes kollega Marianna Haahr Lund, der er fagkoordinator og udviklingskonsulent, har nomineret hende som ildsjæl i STOF og fortæller bl.a., at Lene O'Reilly arbejder med de mest udsatte mennesker i samfundet og har "en kæmpe viden om dobbeltdiagnoser, bruger det aktivt i sit daglige arbejde og underviser gerne sine kolleger".

Selv fortæller Lene O'Reilly, at hun blev meget glad og rørt over nomineringen, men faktisk primært har sagt ja til at være i STOF for at kunne være med til at udbrede viden og fokus på det, hun kalder en "fuldt integreret behandling af borgerne". Lene O'Reilly møder nemlig dagligt i sit arbejde i Psykiatrisk Gadeplansteam mennesker, som er meget udsatte i samfundet, og som kæmper særligt på to fronter, fordi de både har problemer med rusmidler og også ofte lider

af svære psykiske problemer, dvs. det, der også kaldes dobbeltdiagnose. Lene O'Reilly har en efteruddannelse i dobbeltdiagnoser og har bl.a. deltaget i et 3-årigt projekt, der foregik som et samarbejde mellem et rusmiddelcenter, kommunale sagsbehandlere samt psykiatrien, hvor fokus har været på netop integreret behandling til mennesker med dobbeltdiagnose. Og det er en overordnet vigtig pointe i hendes arbejdsliv at sætte fokus på, at psykiatrisk behandling og rusmiddelbehandling skal kunne integreres, så de mennesker, der har brug for det, kan hjælpes i mere end "en kasse" ad gangen. Hun uddyber:

"Spændingsfeltet mellem psykiatri og misbrug har altid været og er fortsat et stort problem for de her mennesker. De bliver fortsat tabt mellem to systemer, og det er ofte dem med de største udfordringer, der selv må sørge for at komme i behandling det rette sted, da de ofte føler, at de bliver mødt af lukkede døre enten det ene eller det andet sted pga. enten rusmiddelforbruget eller pga. den psykiske problemstilling." Hun fortsætter:

"Der er både herhjemme og i udlandet lavet meget forskning i såkaldt 'integreret behandling', dvs. behandling til et menneske, der kan rumme mere end ét fokusområde ad gangen, men det er endnu ikke lykkedes at skabe en ordentlig, faglig fælles behandling på det her område. Jeg håber meget, at jeg kan være med til at sætte fokus på, at der skal større viden til."

Lene O'Reilly forklarer, at hun ofte føler, at fordi samarbejdet mellem psykiatri og rusmiddelbehandling ikke fungerer, så gives der for tidligt op, når der er flere udfordringer på én gang hos en person, der både har brug for rusmiddelbehandling og for psykiatrisk behandling, og som måske også er hjemløs, har fysiske helbredsproblemer, sociale problemer, økonomiske problemer osv.

"Det er en gruppe borgere i samfundet, der har brug for forståelse og støtte igennem længere tid, og de passer ikke altid ind i de forskellige kasser i de forskellige systemer. Jeg håber, at der i fremtiden kan blive givet mere plads og rum til kompetent, personlig behandling, så denne gruppe mennesker kan få den tilværelse og den kvalitet i deres liv, de har brug for," siger Lene O'Reilly, men tilføjer:

"Desværre bliver de her mennesker sjældent hørt i det politiske system, og det gør deres behov derfor heller ikke."

For at gøre sit til at udsatte menneskers behov bliver set og hjulpet mest muligt, foregår Lene O'Reillys arbejdsdag rundt omkring på gaden i København, hvor hun opsøger udsatte mennesker for at kunne hjælpe dem bedst muligt. Hun opsøger også herberger for både voksne og unge og færdes på Christiania, hvor gadeplansteamet holder til i huset 'Bøjlen', eller har samarbejde med kommunens rusmiddelcentre og hjemløseenheder, Hovedstadens Psykiatri og mange andre.

Men uanset hvor Lene O'Reilly arbejder eller i samarbejde med hvem, er det vigtigste af alt, at hun altid tager udgangspunkt i det enkelte menneskes ønsker og behov.

"Jeg har meget fokus på, hvad der giver mening for den person, der har brug for min hjælp, og så forsøger jeg at arbejde ud fra personens ønsker. Er det den psykiske lidelse, er det stof- eller alkoholbruget, hjemløsheden, fysiske helbredsproblemer eller andet, så er det der, jeg tager mit udgangspunkt," siger hun og forklarer, at først tager hun en snak med personen, og så laver hun herefter en faglig vurdering af, hvilken hjælp der er behov for. Men det tager tid og indsats at skabe den tillid og det samarbejde, der skal til for at hjælpe personen på en måde, der giver mening for vedkommende. Det kræver meget opsøgende arbejde og ofte mange kontaktforsøg og snakke for herefter at kunne starte et reelt fagligt forløb op. Og mest af alt kræver det en evne til at lytte og høre, hvor personen er i sit liv, siger Lene O'Reilly:

"Jeg vægter meget at have personen med på råd og høre, hvad der fylder for ham eller hende i deres hverdag. Mange mennesker er bange for, at de ikke bliver rigtig set og hørt i systemet, eller at deres rusmiddelproblemer måske ikke bliver forstået, hvis de fx kommer i psykiatrisk behandling, og der er det en del af mit arbejde at sørge for, at det kan lade sig gøre, at de bliver mødt og forstået af mig og set i, hvad deres behov er, så jeg kan sørge for den rette faglige behandling."